

**ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΠΟΥ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΣΤΟ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΡΕΙΣ (3)**

A1.

Αλλά όταν είδε τις πατημασιές των βοδιών στραμμένες προς τα έξω (ή ότι οι πατημασιές των βοδιών ήταν στραμμένες προς τα έξω), μπερδεμένος (ή επειδή βρέθηκε σε αμηχανία) άρχισε να απομακρύνει το κοπάδι από κείνο τον εχθρικό τόπο. Αλλά το μουγκρητό των βοδιών που ακούστηκε από τη σπηλιά έκανε τον Ηρακλή να γυρίσει προς τα πίσω. Τότε ο Κάκος, αφού προσπάθησε να τον εμποδίσει με τη βία, σκοτώθηκε από το ρόπαλο του Ηρακλή.

Παρ' όλο που είχες έλθει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν σου ήρθε στο μυαλό: «Μέσα σ' εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι και οι εφέστιοι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά (μου)»; Αν λοιπόν εγώ δεν (σε) είχα γεννήσει, η Ρώμη δεν θα πολιορκείτο· αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτε πια δεν μπορώ να πάθω, ούτε πρόκειται να είμαι για πολύ καιρό τόσο δυστυχισμένη: όμως αντίθετα αυτούς, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1.

1. Σωστή
2. Λανθασμένη
3. Σωστή
4. Λανθασμένη
5. Λανθασμένη

B2.

1. δ.
2. ε.
3. α.
4. β.
5. γ.

Γ1α.

hanc: has

quae: quae

te: vos

Γ1β.

somno: somnus

vestigia: vestigium

speluncā: speluncae

ira: iram

infesto animo: infestus animus

mater: matrum

diu: diutius

longa: longior

Γ2α.

abesse: afuisse

amovēre: amovisse

prohibēre: prohibuisse

Γ2β.

vidit: videbis, videris

convertit: convertebat

potuisti: potes, poteris

sunt: esse

habērem: habitum

manet: maneat, maneret

Δ1α.

bovum: γενική υποκειμενική στο mugitus

clavā: (οργανική) αφαιρετική του οργάνου στο interficitur

populari: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ρήματος potuisti (ταυτοπροσωπία)

mei: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο penates

mors: υποκείμενο του ρήματος manet

Δ1β.

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το coepit. Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο postquam και εκφέρεται με οριστική επειδή η πράξη μας ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη. Συγκεκριμένα, με οριστική παρακειμένου (vidit), γιατί εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Δ2α.

proximam: επιθετικός προσδιορισμός στο speluncam
pergit ad speluncam, quae proxima erat.

Δ2β.

e somno: εμπρόθετος προσδιορισμός της κατάστασης στο excitātus.

ad speluncam: εμπρόθετος προσδιορισμός της προς τόπο κίνησης (κατεύθυνσης) στο pergit

ex loco: εμπρόθετος προσδιορισμός της από τόπο κίνησης (της απομάκρυνσης) στο amonēre

ex speluncā: εμπρόθετος προσδιορισμός της προέλευσης στο audītus